

Kan den konservative ordfører bekræfte, at det altså er et princip om, at det er forældrenes eget ansvar at lave madpakker til deres børn, der gør, at nogle børn nu vil opleve at sidde uden for en ordning, og at vi på den måde udstiller den sociale ulighed, der desværre er voksende i det her samfund, allerede mens børnene går i børnehave?

Det synes vi ærlig talt ikke er anstændigt; vi synes, alle børn skal have mulighed for at få et godt, sundt og nærende måltid mad, det er en investering i fremtiden. Og jeg må altså så konstatere, at den konservative ordfører ikke vil være med til, at vi sikrer en investering i vores børn og en investering i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det er jo svært at acceptere præmissen for det udsagn, som fru Kirsten Brosbøl kommer med, altså at nogle skulle sidde udenfor osv. Vi siger, at det er muligt at lave en privat madordning, hvis der er nogle, der ønsker det. Vi ønsker, at det er et personligt ansvar, at børnene får den rigtige ernæring, mens de er i dagpleje, børnehave eller i skole, og det ønsker vi ikke at lave om på.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Problemet for Det Konservative Folkeparti er jo, at man ikke vil investere i noget som helst. Der bliver godt nok talt om, at det er nødvendigt at investere i fremtiden, og så bliver der sagt nogle plusord som uddannelse og forskning, men når vi ser på de afsatte midler, så er det forsvindende lidt i forhold til de kæmpe udfordringer, vi står over for.

Hver fjerde ung får ikke en kompetencegivende uddannelse. Alle vores erhvervsvirksomheder, alle vores forskere skriger på flere penge på forskning, og der bliver nærmest ikke afsat nogen penge. Vi kan se, at vi har stigende problemer med overvægt blandt børn, og at den negative sociale arv i Danmark ikke er blevet brudt.

Alligevel står den konservative ordfører og siger: Jamen det er et personligt ansvar. Et personligt ansvar! Vi taler om børn ned til 6 måneder! Hvornår begynder regeringen at tage noget ansvar for det, der foregår i Danmark lige nu, og hvorfor vil den konservative ordfører af alle ikke være med til at fremme en ordentlig familiepolitik? Det her handler også om familiepoli-

tik, nemlig at sikre, at den tid, familierne har sammen, kan man bruge til børnene og til indhold i stedet for at stå og smøre madpakker.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu vil jeg sige til fru Mette Frederiksen, at vi ikke mener, at børn på 6 måneder skal påtage sig et personligt ansvar – det ville i hvert fald være en nyskabelse på det politiske område, der virkelig ville batte noget – men vi mener, det er forældrenes ansvar. Vi mener, at forældrene skal – hvad skal man sige – føle og medvirke til at gøre det bedre for børnene også på det her område.

Derfor synes jeg, at det er helt logisk, at man åbner mulighed for frivillige ordninger, men at man ikke går ind for kollektive ordninger, når det drejer sig om mad til børn i skolerne.

Så vil jeg lige sige til det der med, at vi ikke gør noget som helst: Altså, der er afsat 24 mia. kr. til nye aktiviteter, heraf 8 mia. kr. til børnene, og det er jo penge til nedspøttelse af takster i børneinstitutionerne, og derudover er der afsat 2 mia. kr. til forbedring af kvaliteten i børneinstitutionerne. De 2 mia. kr. er jo endnu ikke udmøntet, de står nede på § 35, og så må vi så se, hvad de skal bruges til senere, men det vil jo betyde, at bygninger, efteruddannelse, personale osv. alt sammen kan få et eftersyn.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Man kan bare godt undre sig over, hvor god tid Det Konservative Folkeparti har. Der er afsat 2 mia. kr., ja, men i år ser vi 100 mio. kr. Altså, 100 mio. kr. forslår som en skrædder i helvede, hvis det handler om at hæve kvaliteten i alle vores daginstitutioner.

Det er derfor, vi siger: Jamen 100 mio. kr. er slet, slet ikke nok. Vi skal op og tale om 1 mia. kr., hvis vi skal sikre, at der både er hænder nok, altså pædagoger nok i vores daginstitutioner, og den mad, som er så afgørende vigtig for både vores børns sundhed, deres evne til at koncentrere sig og derfor deres evne med hensyn til at indlære.

Den konservative ordfører kan jo tale nok så meget om penge, men når virkeligheden ude i kommunerne og ude i det enkelte barns dagligdag er, at der sker forringelser, og at vi som samfund ikke effektivt sætter ind for at bekæmpe den negative sociale arv, så bliver pengene jo